

Joan Sucarrats Sala, de Rubí, és un advocat especialitzat en dret administratiu, que treballa bàsicament en l'assessorament d'un bon nombre d'ajuntaments del nostre país, i que presenta una història molt particular i interessant pel que fa a la seva formació.

"Vaig començar la carrera als 43 anys, el mateix dia que també ho feia la meva filla gran", ens explica. I continua fent-nos cinc cèntims de la seva entrada tardana al món universitari: **"De petit l'escola m'anava bé, m'agradava estudiar, però va passar un fet puntual, greu, quan jo tenia tretze anys, que em va fer deixar aviat els estudis. El meu pare, que era pagès, es va posar malalt i jo vaig veure com tota la família feia mans i mànigues per ajudar-nos a tirar endavant. Aleshores, vaig dir al pare que volia ser pagès."** I ho va ser, fins que, ja casat i amb tres filles, va veure que tenia la possibilitat de tornar a començar: **"Vaig haver de fer les proves per a més grans de 25 anys, perquè jo no havia cursat el batxillerat. Ho vaig fer animat per un cosí meu que ja era advocat, i me'n vaig sortir."** L'any 1973 començava, doncs, la carrera **"estudiant de nit, perquè havia de continuar tirant la família endavant, però com que m'agradava el que m'explicaven la vaig acabar en els cinc anys corresponents, posant-hi el coll tant com calia."**

Endinsar-se pel camí del dret administratiu va venir una mica més tard: **"Aquesta ja era una de les branques que més m'havien interessat durant els anys de facultat. A més, jo ja havia estat en aquells moments tinent d'alcalde d'un ajuntament, i coneixia bé el funcionament de les institucions municipals. El cas és que em va telefonar un dia un càrrec de la Generalitat, a qui coneixia, i em va demanar si podia anar a Tiana per a resoldre un cas que s'hi havia plantejat."** Després de Tiana va venir Port de la Selva, i mica en mica, va anar sent coneguda la seva feina: **"A partir d'aquests primers encàrrecs, me'n van anar sortint d'altres i després pràcticament m'han anat venint sols. Vaig entrar en aquest món sense gairebé adonar-me'n."**

Treballa normalment per a ajuntaments de poblacions petites, però també ho ha fet per a algunes de mitjanes, com és el cas de Banyoles: **"Hi vaig estar fins als Jocs Olímpics, els darrers anys tirant endavant tot el tema d'urbanisme de la subseu."** D'altra banda, afegeix: **"Els problemes d'un poble petit o d'una ciutat gran són els mateixos, l'únic que canvia és la dimensió. Barcelona té en aquest sentit les mateixes complicacions que pot tenir Vallirana, per exemple."** Un dels temes que va portar i que representa un cas especial en el món de l'Administració catalana és el del Consell General d'Aran: **"És una organització supramunicipal amb unes especificacions pròpies, reconeguda a l'Estatut de Catalunya. Sorgeix amb l'arribada de la democràcia i de la reivindicació d'un dret propi que ja havien tingut els aranesos i que els havia estat negat."** I segueix: **"Es restableix, doncs, i jo hi arribo als quinze dies d'haver-se constituït. No va ser fàcil posar-lo en funcionament, però vam aconseguir-ho."**

L'experiència de més de vint anys en el camp de l'Administració local permet al nostre interlocutor parlar-ne amb un gran coneixement de causa: **"Un dels temes que més preocupa als ajuntaments és el finançament. Hi ha dues fonts d'ingressos principals, l'una que parteix dels propis impostos locals i l'altra que li ve donada per l'Estat. La distribució d'aquesta segona es fa amb un barem que, crec, no és massa just, perquè parteix del nombre d'habitants, de la pressió fiscal i del nombre de places escolars. Amb aquest sistema el poble petit tendeix a empobrir-se."** També es parla sovint de la qüestió de les competències que es reclamen: **"Suposo que per als alcaldes és bo de cara als ciutadans obtenir força competències, però a vegades no s'adonen que si no van acompanyades d'una dotació econòmica important, s'endeutaran. La meva feina, en aquests casos, és advertir-los de les complicacions que això els pot ocasionar."**

El setanta per cent dels problemes que tenen aquestes organitzacions locals són d'urbanisme: **"Sobretot d'ordenació del territori. És un tema que comporta tot un seguit de dificultats derivades de la diferència de rendibilitat entre els solars i dels grups de pressió a favor de la preservació de la natura."** I afegeix: **"Sóc del parer que el territori és un dels nostres valors fonamentals, però també sóc conscient que no podem posar portes a les ciutats, i que si un país creix s'han de fer habitatges en un lloc o altre. De totes maneres, el que cal és fer les coses ben fetes."**

D'altra banda, l'assessor el que ha de fer és resoldre aquests i altres problemes que poden sorgir: **"L'ajuntament, com qualsevol administració, és complex si qui té el poder i els funcionaris que hi treballen la volen complicar. I la tasca de l'advocat és senzillament simplificar-la."** A en Joan li agrada treballar en aquests temes, i se'n mostra satisfet: **"Aconsegueixes resoldre molts conflictes amb rapidesa i eficàcia i evites que es compliquin les coses."**

Quan es parla de dret públic cal parlar d'un valor que considera molt important: **"El valor servei és fonamental. És necessari que qui està al capdavant d'un ajuntament, així com tots els seus treballadors, tant els funcionaris com el personal laboral, tinguin una mentalitat de servei. L'Administració és la que ha de servir els ciutadans i no a la inversa, i això, dissortadament però cada vegada menys, cal recordar-ho."**

A l'edat que té el nostre lletrat és gairebé impossible no plantejar-se el tema de la jubilació: **"Ho he fet, però l'únic que he aconseguit és reduir el nombre d'ajuntaments per als quals treballo. Em sembla que després de dedicar a la professió tantes i tantes hores, no seria capaç de quedar-me a casa sense fer res, malgrat que sempre tens aficions complementàries."** I és que una persona tan plena de vida i amb aquest entusiasme que mostra per la feina és natural que es faci aquest raonament: **"Amb voluntat tot es pot fer."** Ell és un meravellós exemple d'aquesta afirmació, com de ben segur ja saben els seus sis néts.

“L’ajuntament, com qualsevol administració, és complex si qui té el poder i els funcionaris que hi treballen la volen complicar; per això la tasca de l’advocat és simplificar-la”

Joan Sucarrats - Rubí (Vallès Occidental)